

der er ingen Grund til at tøve. Det er min Overbevisning, at man før eller senere maa gaa over til noget i denne Retning, og temmelig afgjort i alt væsentligt det, jeg her foreslaar. Derfor vil jeg meget anbefale Forslaget til hurtig Fremme, og det er jo ogsaa meget let overskueligt, som det foreligger. Forholdet er det, at enten vil man det, eller ogsaa vil man det ikke. Saaledes var Stillingen i Folketinget. Først tøvede man, fordi man ikke ret forstod dette Forslags Nødvendighed, men da Finansudvalget fik de gode Grunde, som ikke kunde forkastes, gik man med til det.

Dermed være Forslaget anbefalet det høje Ting til hurtig Behandling.

Piper: Den ærede Landbrugsminister har i varme Ord anbefalet dette Forslag og henstillet, at man trods det sene Tidspunkt af Samlingen vilde fremme det hurtigt og vedtage det. Det forekommer mig, at der trækkes lovlig store Veksler paa Landstinget paa dette sene Tidspunkt. Det ene Lovforslag efter det andet kommer op fra Folketinget og forlanges helst vedtaget med det samme. Der har i Folketinget været rejst meget stærk Tvivl om dette Forslags Nødvendighed. Nu sagde den højtærede Minister, at det var lykkedes ham at overbevise Folketingets Finansudvalg om, at det var en gavnlig og nødvendig Foranstaltning, og at den Modstand, der var imod det, dermed var overvunden. Det kan jo være meget godt, at det er lykkedes at overbevise Folketinget om, at Forslaget er godt, men vi her i Landstinget maa jo ogsaa forbeholde os at undersøge Sagen og eventuelt blive overbeviste om Nyttens og Hensigtsmæssigheden af Forslaget. Jeg forudsætter derfor, at ogsaa dette Ting vil blive sat i Stand til at faa de Oplysninger, som den højtærede Minister har kunnet give Folketinget, og jeg finder da paa dette Tidspunkt ikke Anledning til at komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder.

Johansen: Jeg vil give den ærede sidste Taler Ret i, at vi have meget Arbejdsstof for Øjeblikket og arbejde under et stærkt Pres. Men paa den anden Side er dette Forslag jo ikke saa omfattende, at man jo nok vil være i Stand til at sætte sig ind i det. Det glæder mig i og for sig ogsaa, at det ærede Medlem ikke stillede sig absolut modvillig overfor dets Gennemførelse; thi jeg er overbevist om Nyttens af at faa oprettet en særlig Besty-

relse for dette Distrikt. Det er jo et ganske ejendommeligt Skovdistrikt, mærkeligt ved alle sine mange gamle Træer, i det hele taget ved sin Skønhed, der bliver beundret af alle, som komme og se det, baade fra Ind- og Udlandet. Men det er jo ikke gjort med, at Skoven faar Lov at passe sig selv, saaledes at Træerne Tid efter anden dø hen; det kan man paa ingen Maade være tjent med. Jeg mener, at det ikke ene er lige Øjeblikket, man maa have sin Opmærksomhed fæstet paa, men man maa ogsaa have en Ledelse, der har Forstaaelse af disse Skovstrækningers ejendommelige Karakter. Det er jo om at gøre, at den, der faar med dette Forhold at gøre, har Øjet fæstet paa, at de nuværende saa ejendommelige Træer kunne faa en saa lang Levetid som vel muligt, og paa den anden Side bør der jo ogsaa være et saadant Fremsyn med Hensyn til Beplantningen, at man ikke en Gang i Fremtiden staa saaledes, at det hele falder sammen, og al den Skønhed, der nu er der, forsvinder. Der har jo været Tale om at lægge disse Skove ind under et andet Skovdistrikt. Dette finder jeg ikke rigtigt, fordi en anden Skovrider, som skulde tage sig heraf, er optagen af Skovdistrikter, der skulle drives paa en helt anden Maade end det her omhandlede, og naar han skal have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, er jeg bange for, at dette Skovdistrikt ikke vil faa den nødvendige Pasning og Pleje. Nu hørte vi jo ogsaa, at den højtærede Minister forventer, at der vilde kunne indvindes en Del mere, naar der blev en egen Bestyrelse for dette Distrikt. Naar det forholder sig saaledes, hvad jeg ikke tvivler om, naar den højtærede Minister fremfører det her i Tinget, mener jeg, at der ikke er meget at betænke sig paa, da vi jo alle sammen gerne ville bevare disse Skovdistrikter med al deres Skønhed og med den store Betydning, de have for Københavnerne. Man behøver blot at se, hvordan de en Dag som i Gaar myldre derud, og det er jo af stor Betydning for Beboerne af København, at de kunne komme ud i en skøn og fri Natur. Jeg vil derfor meget anbefale, at vi vedtage dette Forslag, som det nu her foreligger. Det er jo rigtigt, som det er blevet nævnt, at store Merudgifter bliver der ikke. Selvfølgelig maa man have in mente, at den vedkommende Skovrider skal have en Erstatning, fordi han ikke kan komme til at bo i Tjenesteboligen. Jeg ved nu ikke, om Tjenesteboligen derude er af en saadan